

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (девети състав)

5 ноември 2014 година *

„Държавни помощи — Помощ за разгръщане на широколентови мрежи от ново поколение в района на Корнуол и островите Сили — Решение за обявяване на помощта за съвместима с вътрешния пазар — Член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС — Жалба за отмяна — Липса на съществено засягане на конкурентното положение — Процесуална легитимация — Процесуални права на заинтересованите страни — Частична недопустимост — Липса на съмнения, обосноваващи започването на официална процедура по разследване“

По дело T-362/10

Vtesse Networks Ltd, установено в Хертфорд (Обединеното кралство), за което се явява Н. Mercer, QC,

жалбоподател,

срещу

Европейска комисия, за която се явяват В. Stromsky и L. Armati, в качеството на представители,

ответник,

подпомагана от

Република Полша, за която се явяват първоначално М. Szpunar и В. Majczyna, впоследствие М. Majczyna, в качеството на представители,

от

Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия, за което се явяват първоначално S. Behzadi-Spencer и L. Seeboruth, впоследствие L. Seeboruth, J. Beeko и L. Christie, в качеството на представители, подпомагани първоначално от К. Bacon, впоследствие от S. Lee, barristers,

и от

British Telecommunications plc, установено в Лондон (Обединеното кралство), за което се явяват първоначално М. Nissen и J. Gutiérrez Gisbert, впоследствие М. Nissen и G. van de Walle de Ghelcke и накрая G. van de Walle de Ghelcke, J. Rivas Andrés, адвокати, и J. Holmes, barrister,

встъпили страни,

* Език на производството: английски.

с предмет искане за отмяна на Решение C(2010) 3204 на Комисията от 12 май 2010 г., с което мярката „Cornwall & Isles of Scilly Next Generation Broadband“, предвиждаща помощ от Европейския фонд за регионално развитие за разгръщане на широколентови мрежи от ново поколение в района на Корнуол и островите Сили, се обявява за съвместима с член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС (държавна помощ N 461/2009 — Обединеното кралство),

ОБЩИЯТ СЪД (девети състав),

състоящ се от: G. Berardis, председател, O. Czúcz и A. Popescu (докладчик), съдии,

секретар: C. Kristensen, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 3 юли 2014 г.,

постанови настоящото

Решение

Фактическа обстановка

- 1 Жалбоподателят, Vtesse Networks Ltd, е оператор на далекосъобщителни системи, който предоставя за ползване линии с висок капацитет предимно на големи предприятия. Тъй като няма собствена мрежа от линии с висок капацитет, жалбоподателят наема линиите от други оператори на далекосъобщителни системи, като допълва тази оферта с изграждането на мрежи за пренос по поръчка.
- 2 Преди да бъде приватизирано, British Telecommunications plc (наричано по-нататък „BT“) — традиционният оператор на далекосъобщителни системи в Обединеното кралство, е било публично предприятие, известно с наименованието British Telecom. Това предприятие предлага широка гама от услуги в сектора на далекосъобщенията, сред които е отдаването под наем на линии с висок капацитет.

Административно производство

- 3 Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия уведомява за намерението си да предостави държавна помощ за разгръщането на широколентови мрежи от следващо поколение, наричани NGA мрежи, в района на Корнуол и островите Сили (наричана по-нататък „мярката, за която е направено уведомление“). Уведомлението е постъпило на 29 юли 2009 г. в Европейската комисия, която получава допълнителна информация от органите на Обединеното кралство на 28 септември 2009 г.
- 4 На 21 октомври 2009 г. в Комисията постъпва жалба, подадена от жалбоподателя във връзка с мярката, за която е направено уведомление.
- 5 От преписката е видно следното:
 - жалбата е изпратена на органите на Обединеното кралство на 23 октомври 2009 г., а те представят становище на 23 ноември 2009 г.,

- допълнителната информация, предоставена от жалбоподателя на 9 ноември 2009 г., е изпратена на органите на Обединеното кралство на 19 ноември 2009 г., а те представят становище на 4 декември 2009 г.,
- с писмо от 28 януари 2010 г. Комисията иска пояснения от органите на Обединеното кралство, а те отговарят с писмо от 3 март 2010 г.,
- последният документ, представен от жалбоподателя на 16 март 2010 г., не е изпратен на органите на Обединеното кралство, тъй като според Комисията не е необходимо да се представя становище по съдържащите се в него данни, доколкото те се отнасят до друга жалба на жалбоподателя.

Обжалваното решение

- 6 На 12 май 2010 г., без да открива официалната процедура по разследване, предвидена в член 108, параграф 2 ДФЕС, Комисията приема Решение С(2010) 3204, с което обявява за съвместима с вътрешния пазар мярката, за която е направено уведомление (наричано по-нататък „обжалваното решение“).
- 7 В съображения 23—25 от обжалваното решение е описана процедурата за възлагане на обществена поръчка, проведена с цел да бъде определен операторът, който ще получи публичните средства, за да разгърне NGA мрежата в района на Корнуол и островите Сили. Видно от съображение 23, държавната помощ е трябвало да бъде предоставена посредством възлагане на обществена поръчка по процедура на състезателен диалог в съответствие с Директива 2004/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, доставки и услуги (ОВ L 134, стр. 114; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 8, стр. 116 и поправка в L 182 от 10.7.2008 г., стр. 295).
- 8 Видно от съображение 25 от обжалваното решение, съгласно публикуваното на 17 март 2009 г. обявление за обществена поръчка заинтересованите лица трябва да попълнят въпросник за предварителен подбор, който позволява първоначално да се преценят предприятията кандидати. След преглед на този въпросник за предварителен подбор пет оферента са поканени да участват в процедурата за възлагане на обществена поръчка, два оферента са отхвърлени, а един — оттегля офертата си. На 28 август 2009 г. е отправена покана за представяне на окончателна оферта до двамата кандидати, които все още участват в състезателния диалог, а именно до ВТ и консорциума Babcock, част от който е жалбоподателят. На 18 септември 2009 г. консорциумът Babcock посочва, че няма да представи окончателна оферта. Окончателната оферта на ВТ е получена на 16 октомври 2009 г. Тя е оценена в съответствие с установените процедура и обективни критерии и е направено предложение до стратегическия управителен орган по проекта да определи ВТ за изпълнител на обществената поръчка.
- 9 На следващо място Комисията посочва различните доводи, изложени от жалбоподателя в жалбата му до нея (съображения 38—43 от обжалваното решение), и становището по тази жалба на органите на Обединеното кралство (съображения 44—49 от обжалваното решение).
- 10 След като се уверява, че мярката, за която е направено уведомление, действително има характеристики на държавна помощ (съображения 50—57 от обжалваното решение), Комисията преценява съвместимостта ѝ с вътрешния пазар съгласно член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС, тълкуван с оглед на Насоките на Общността относно прилагането на правилата за държавна помощ във връзка с бързото разгръщане на широколентови мрежи (ОВ С 235, 2009 г., стр. 7, наричани по-нататък „Насоките“). В съответствие с Насоките Комисията проверява целта на тази мярка (съображения 60—63 от обжалваното решение), структурирането ѝ с оглед на тази

цел и нарушенията на конкуренцията и последиците за търговията, които може да породи (съображения 64—70 от обжалваното решение). Комисията заключава, че в случая са изпълнени критериите, установени в Насоките относно широколентовия достъп, и че следователно мярката, за която е направено уведомление, е съвместима с вътрешния пазар по смисъла на член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС (съображения 71 и 72 от обжалваното решение).

Производство и искания на страните

- 11 На 27 август 2010 г. жалбоподателят подава настоящата жалба в секретариата на Общия съд.
- 12 На 25 ноември 2010 г. ВТ подава в секретариата на Общия съд молба да встъпи в делото в подкрепа на исканията на Комисията; Република Полша и Обединеното кралство също подават такива молби на 13 декември 2010 г.
- 13 С определение от 18 януари 2011 г. председателят на втори състав на Общия съд допуска встъпването на Република Полша и Обединеното кралство, а с определение от 25 януари 2011 г. допуска встъпването на ВТ.
- 14 ВТ представя писмено становище при встъпване на 29 март 2011 г., а Република Полша и Обединеното кралство — на 31 март 2011 г.
- 15 С писмо от 6 юни 2011 г. жалбоподателят моли Общия съд да определи нов срок за представяне на писмена реплика или, в противен случай, да приеме процесуално-организационно действие по член 64, параграф 4 от Процедурния правилник на Общия съд, за да му позволи да представи такава реплика. На 1 юли 2011 г. Общият съд отхвърля молбата за продължаване на срока за представяне на писмена реплика. Що се отнася до молбата за процесуално-организационно действие, след като изслушва становището на страните по нея, Общият съд я отхвърля.
- 16 На 8 юли 2011 г. жалбоподателят представя становище по писмените становища при встъпване на ВТ, Република Полша и Обединеното кралство.
- 17 След като разпределението на съдиите в съставите на Общия съд е променено, съдията докладчик е включен в девети състав, на който вследствие на това е разпределено настоящото дело.
- 18 В рамките на процесуално-организационните действия по член 64 от Процедурния правилник Общият съд (девети състав) иска, от една страна, страните да отговорят на някои въпроси и от друга — Комисията да представи някои документи. Страните изпълняват тези искания.
- 19 Жалбоподателят моли Общия съд:
 - да обяви жалбата за допустима,
 - да отмени точка 72 от обжалваното решение,
 - да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.
- 20 Комисията моли Общия съд:
 - да отхвърли жалбата като частично недопустима и във всички случаи като неоснователна,
 - да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

- 21 В подкрепа на исканията на Комисията ВТ моли Общия съд:
- да отхвърли жалбата като недопустима,
 - при условията на евентуалност, да отхвърли жалбата като частично недопустима и във всички случаи като неоснователна,
 - във всички случаи да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски, включително направените от него разноски.
- 22 В подкрепа на исканията на Комисията Република Полша моли Общия съд:
- да отхвърли жалбата като безпредметна,
 - да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.
- 23 В подкрепа на исканията на Комисията Обединеното кралство моли Общия съд:
- да отхвърли жалбата,
 - да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

От правна страна

- 24 В подкрепа на жалбата си жалбоподателят представя три основания: първо, явни грешки в преценката на фактите, второ, неприлагане или нарушение на член 102 ДФЕС и трето, нарушение на правото на защита.

По допустимостта

- 25 В настоящото производство се оспорва, от една страна, допустимостта на жалбата с оглед на изискванията по член 44, параграф 1, буква в) от Процедурния правилник и от друга — процесуалната легитимация на жалбоподателя да оспорва обжалваното решение.

По съответствието на жалбата с член 44, параграф 1, буква в) от Процедурния правилник

- 26 Комисията твърди в писмената си защита и в хода на съдебното заседание, че в съответствие с член 44, параграф 1, буква в) от Процедурния правилник второто основание трябва да бъде обявено за недопустимо. Всъщност жалбоподателят не уточнил предмета на жалбата във връзка с това основание. Освен това не били ясно посочени нито фактическите, нито правните обстоятелства, на които се основава жалбоподателят.
- 27 Според ВТ обхватът на повдигнатото от Комисията възражение за недопустимост на второто основание трябва служебно да бъде разширен за цялата жалба. То посочва, че макар в писмената си защита Комисията да отговаря на по-голямата част от изложените в жалбата доводи, това се дължи в голяма степен на факта, че тя предварително се е запознала с фактите по случая в хода на административното производство и е тълкувала „умозрително“ представените от жалбоподателя основания. Въпреки това според ВТ Общият съд не може да упражни съдебен контрол само въз основа на посочените в жалбата обстоятелства.

- 28 В това отношение следва да се отбележи, че съгласно член 21, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз, приложим за производството пред Общия съд по силата на член 53, първа алинея от посочения статут, и съгласно член 44, параграф 1, буква в) от Процедурния правилник всяка искова молба или жалба трябва да включва информация за предмета на спора и кратко изложение на посочените основания.
- 29 Тази информация трябва да е достатъчно ясна и точна, за да позволи на ответника да подготви защитата си, а на Общия съд — да се произнесе по иска или жалбата, ако е необходимо, без да разполага с други данни. С оглед гарантиране на правната сигурност и на доброто правораздаване, за да са допустими искът или жалбата, е необходимо съществените правни и фактически обстоятелства, на които те се основават, да следват поне обобщено, но по логичен и разбираем начин от текста на самата искова молба или жалба (Определение на Общия съд от 28 април 1993 г. по дело De Hoo/Комисия, T-85/92, Recueil, стр. II-523, точка 20, Решение на Общия съд от 29 януари 1998 г. по дело Dubois et Fils/Съвет и Комисия, T-113/96, Recueil, стр. II-125, точка 29 и Определение на Общия съд от 11 юли 2005 г. по дело Internationaler Hilfsfonds/Комисия, T-294/04, Recueil, стр. II-2719, точка 23).
- 30 В случая няма основание настоящата жалба да бъде обявена за недопустима с мотива, че не отговаря на изискванията по член 21 от Статута на Съда и член 44, параграф 1, буква в) от Процедурния правилник. Всъщност, макар да е вярно, че на определени места в писмената защита Комисията е трябвало да тълкува доводите на жалбоподателя, като в някои случаи той потвърждава това тълкуване в становището си от 8 юли 2011 г., обстоятелствата доводи на Комисията и встъпилите страни относно основателността на жалбата показват, че тя е достатъчно ясна и точна, така че страните да могат да подготвят защитата си.
- 31 Във всеки случай, доколкото оплакванията във връзка с член 44, параграф 1, буква в) от Процедурния правилник се отнасят до допустимостта на различни основания от жалбата, Общият съд при необходимост ще се произнесе по посочените оплаквания при разглеждане на отделните основания.

По процесуалната легитимация на жалбоподателя да оспорва обжалваното решение

- 32 В хода на писмената фаза на производството Комисията и Република Полша не оспорват допустимостта на жалбата поради липса на процесуална легитимация. За сметка на това ВТ твърди, че първото и второто основание, с които се оспорва правилността на обжалваното решение, са недопустими, тъй като жалбоподателят не отговаря на установените в практиката на Съда критерии, и във всеки случай трябва да бъдат отхвърлени по същество. По отношение на третото основание, насочено към защита на процесуалните права на жалбоподателя, ВТ смята, че то също трябва да бъде обявено за недопустимо, тъй като жалбоподателят не е доказал твърдението си, че е заинтересована страна по смисъла на член 108, параграф 2 ДФЕС. Що се отнася до Обединеното кралство, в писменото си становище при встъпване то само изразява съмнения относно допустимостта на първото и второто основание по същите съображения като изтъкнатите от ВТ.
- 33 В самото начало следва да се напомни, че макар съгласно член 40, четвърта алинея от Статута на Съда, приложим за Общия съд по силата на член 53 от посочения статут, встъпилите страни да нямат активна процесуална легитимация да правят искания, които не са в духа на направените от страната, в подкрепа на исканията на която са встъпили, по силата на член 113 от Процедурния правилник допустимостта на жалбата следва да се разгледа служебно, тъй като става въпрос за възражение за липса на абсолютна процесуална предпоставка (вж. в този смисъл Решение на Съда от 24 март 1993 г. по дело CIRFS и др./Комисия, C-313/90, Recueil, стр. I-1125, точки 21—24).

- 34 Във всеки случай по този въпрос следва да се отбележи, че в хода на съдебното заседание Комисията и Обединеното кралство споделят гледната точка на ВТ, че по отношение на първото и второто основание жалбоподателят не отговаря на установените в практиката на Съда критерии, като това е отразено в протокола от заседанието.
- 35 Съгласно член 263, четвърта алинея ДФЕС „[в]сяко физическо или юридическо лице може да заведе иск [...] срещу решенията, които са адресирани до него или които го засягат пряко и лично [...]“.
- 36 Съгласно постоянната съдебна практика субектите, които не са адресати на дадено решение, могат да твърдят, че са лично засегнати от решение по смисъла на член 263, четвърта алинея ДФЕС, само ако решението се отнася до тях поради някои присъщи за тях качества или поради фактическо положение, което ги разграничава от всички останали лица и така ги индивидуализира по същия начин, както адресата на решението (Решение на Съда от 15 юли 1963 г. по дело Plaumann/Комисия, 25/62, Recueil, стр. 197 и 223, Решение на Съда от 19 май 1993 г. по дело Cook/Комисия, C-198/91, Recueil, стр. I-2487, точка 20 и Решение на Съда от 15 юни 1993 г. по дело Matra/Комисия, C-225/91, Recueil, стр. I-3203, точка 14).
- 37 Това би било така по-специално в случай че положението на жалбоподателя на пазара е съществено засегнато от помощта, предмет на разглежданото решение (вж. Решение на Съда от 22 декември 2008 г. по дело British Aggregates/Комисия, C-487/06 P, Сборник, стр. I-10515, точка 30 и цитираната съдебна практика). В такъв случай задължение на жалбоподателя е да изложи по надлежен начин причините, поради които решението на Комисията може да накърни законните му интереси, като засегне съществено положението му на съответния пазар (вж. в този смисъл Решение на Съда от 22 ноември 2007 г. по дело Испания/Lenzing, C-525/04 P, Сборник, стр. I-9947, точка 41 и цитираната съдебна практика).
- 38 Що се отнася до това да се определи същественото засягане на положението на дадено предприятие на съответния пазар, видно от съдебната практика, само обстоятелството, че даден акт може да окаже определено влияние върху отношенията на конкуренция, които съществуват на съответния пазар, и че съответното предприятие се е намирало в някакво отношение на конкуренция с адресата на този акт, при всички положения не е достатъчно, за да може предприятието да се счита за лично засегнато от посочения акт (вж. Решение по дело British Aggregates/Комисия, точка 37 по-горе, точка 47 и цитираната съдебна практика, Определение на Общия съд от 4 май 2012 г. по дело UPS Europe и United Parcel Service Deutschland/Комисия, T-344/10, точка 47).
- 39 Всъщност дадено предприятие не може да се позовава само на качеството си на конкурент на предприятието получател, а трябва освен това да докаже, че се намира във фактическо положение, което го индивидуализира по начин, аналогичен с този на адресата на такова решение (вж. Решение по дело British Aggregates/Комисия, точка 37 по-горе, точка 48 и цитираната съдебна практика, Определение по дело UPS Europe и United Parcel Service Deutschland/Комисия, точка 38 по-горе, точка 48).
- 40 В това отношение най-напред е важно да се припомни, че същественото засягане на положението на даден конкурент на пазара не може да се докаже само с наличието на някои фактори, които са показателни за спад в неговите търговски и финансови резултати (вж. Решение по дело British Aggregates/Комисия, точка 37 по-горе, точка 53 и цитираната съдебна практика, Определение по дело UPS Europe и United Parcel Service Deutschland/Комисия, точка 38 по-горе, точка 49).
- 41 На следващо място, наличието на съществено засягане на положението на даден жалбоподател на пазара не зависи пряко от размера на съответната помощ, а от това в каква степен помощта може да засегне положението му. Засягането може да бъде различно при помощи със сходен

размер в зависимост от критерии като размера на съответния пазар, конкретното естество на помощта, продължителността на периода, за който е отпусната, дали засегнатата дейност на жалбоподателя е основна или второстепенна и дали той има възможност да предотврати отрицателните последици от помощта (вж. в този смисъл Определение по дело UPS Europe и United Parcel Service Deutschland/Комисия, точка 38 по-горе, точка 58).

- 42 На последно място, без това да променя посоченото по-горе, следва да се припомни, че когато приема решение съгласно член 4, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член [108 ДФЕС] (ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41), с което установява съвместимостта на дадена помощ с вътрешния пазар, Комисията също така отказва имплицитно да започне официалната процедура по разследване, предвидена в член 108, параграф 2 ДФЕС и в член 6, параграф 1 от Регламент № 659/1999 (Решение на Съда от 24 януари 2013 г. по дело ЗF/Комисия, С-646/11 Р, точка 26). Заинтересованите страни — които съгласно член 1, буква з) от Регламент № 659/1999 са лицата, предприятията или обединенията на предприятия, чиито интереси евентуално са засегнати от отпускането на помощ, тоест по-специално предприятията, които са конкуренти на получателите на тази помощ и се ползват от свързаните с официалната процедура по разследване гаранции — могат да осигурят спазването на посочените гаранции само ако имат възможност да оспорят това решение пред съдилищата на Европейския съюз. При това положение с подадената от тях жалба може да се цели само защита на процесуалните права, предоставени им с член 108, параграф 2 ДФЕС и член 6, параграф 1 от Регламент № 659/1999 (Решение по дело British Aggregates/Комисия, точка 37 по-горе, точка 28).
- 43 С оглед на разпоредбите и съдебната практика, посочени в точки 35—42 по-горе, Общият съд намира за уместно, преди да разгледа въпроса дали конкурентното положение на жалбоподателя е съществено засегнато от мярката, за която е направено уведомление, от чийто отговор зависи дали той е процесуално легитимиран да оспорва правилността на обжалваното решение, да провери дали жалбоподателят е заинтересована страна по смисъла на член 1, буква з) от Регламент № 659/1999, от което зависи дали той е процесуално легитимиран да търси защита на процесуалните си права.
- 44 На първо място, що се отнася до въпроса дали жалбоподателят е заинтересована страна по смисъла на член 108, параграф 2 ДФЕС и член 1, буква з) от Регламент № 659/1999, следва да се отбележи, че ВТ оспорва твърдението, че жалбоподателят може да се приеме за заинтересована страна, тъй като то не било подкрепено с доказателства.
- 45 Вярно е, че на практика жалбоподателят не представя доказателства за качеството си на заинтересована страна в частта от жалбата, която се отнася до допустимостта ѝ съгласно член 263 ДФЕС.
- 46 Той все пак отбелязва, без това да е оспорено от останалите страни, от една страна, че е специализиран доставчик на далекосъобщителни услуги, който главно отдава под наем на дребно линии с висок капацитет, използващи оптични влакна, на големи предприятия, които желаят да свържат работните си помещения, и от друга страна, че ВТ доставя услуги на широк кръг от далекосъобщителни пазари, като е негов пряк конкурент в дейността по отдаване под наем на линии с висок капацитет на клиентите.
- 47 Ето защо следва да се приеме, че ВТ и жалбоподателят са оператори на далекосъобщителни системи, които са конкуренти на пазара на доставката на специализирани далекосъобщителни услуги, и последният трябва да се разглежда като заинтересована страна по смисъла на член 108, параграф 2 ДФЕС. При тези обстоятелства следва да се констатира, че той е процесуално легитимиран да оспорва обжалваното решение, доколкото с жалбата си цели защита на процесуалните си права.

- 48 На второ място, по въпроса дали освен процесуалната легитимация да търси защита на процесуалните си права жалбоподателят може с жалбата си да оспори правилността на обжалваното решение, Общият съд смята, че жалбоподателят не е доказал, че положението му на пазара е съществено засегнато по смисъла на посочената в точка 37 по-горе съдебна практика.
- 49 Изводът в точка 48 по-горе не може да бъде оборен с изложените от жалбоподателя доводи в това отношение.
- 50 В жалбата жалбоподателят поддържа по същество, че:
- е конкурент на ВТ, тоест на получателя на помощта,
 - е било единственото дружество с дейност в областта на далекосъобщителните услуги, което все още е участвало в процедурата за възлагане на обществената поръчка заедно с ВТ, преди да бъде принудено да се оттегли,
 - с изключение на настоящия получател на помощта, то е било единственото дружество с дейност в областта на далекосъобщителните услуги, на което е можело да бъде предоставена помощта,
 - при всички случаи предоставянето на помощта е породило, при това съществени, отрицателни последици за конкурентното му положение на пазара, тъй като обществената поръчка е била важен проект за него,
 - освен това единствената жалба, постъпила в Комисията във връзка с помощта, за която е направено уведомление, е подадената от него. По аналогия с Решение на Съда от 28 януари 1986 г. по дело *Sofaz и др./Комисия* (169/84, *Resueil*, стр. 391) ставало въпрос за допълнително основание за допустимост.
- 51 В това отношение първо трябва да се припомни, че дадено предприятие не може да се позовава само на качеството си на конкурент на предприятието получател, а трябва освен това да докаже — предвид степента на евентуалното му участие в производството и на засягането на положението му на пазара — че се намира във фактическо положение, което го индивидуализира по начин, аналогичен с този на адресата на решение (вж. точка 39 по-горе).
- 52 В случая жалбоподателят е подал жалба до Комисията, постъпила на 21 октомври 2009 г. Освен това, както е видно от обжалваното решение в неговата цялост, в него са взети предвид посочените в жалбата данни, както и тези, които органите на Обединеното кралство са представили по искане на Комисията след подаването на жалбата от жалбоподателя. Ето защо следва да се заключи, че последният действително е участвал в административното производство.
- 53 От съдебната практика следва обаче, че процесуалната легитимация на жалбоподателя не може да бъде изведена само от участието му в административното производство. Във всички случаи жалбоподателят трябва да докаже, че мярката, за която е направено уведомление, може да засегне съществено положението му на пазара (вж. в този смисъл Решение на Съда от 22 ноември 2007 г. по дело *Sniace/Комисия*, С-260/05 Р, *Сборник*, стр. I-10005, точка 60 и Определение на Общия съд от 21 януари 2011 г. по дело *Vtesse Networks/Комисия*, T-54/07, непубликувано в *Сборника*, точка 92).

- 54 Второ, противно на поддържаното по същество от жалбоподателя, вече е било постановено, че от Решение по дело Sofaz и др./Комисия, точка 50 по-горе, не следва, че подаването на жалба до Комисията от жалбоподателя и участието му в административното производство са достатъчни, за да се докаже, че мярката, за която е направено уведомление, го засяга лично (вж. в това отношение Определение по дело Vtesse Networks/Комисия, точка 53 по-горе, точка 93).
- 55 Трето, трябва да бъде отхвърлено твърдението на жалбоподателя, от една страна, че е единственото дружество с дейност в областта на далекосъобщителните услуги, което все още е участвало в процедурата за възлагане на обществената поръчка заедно с ВТ, и от друга страна, че е единственото дружество, на което е можело да бъде предоставена помощта. Всъщност, на първо място, както поддържат по-специално ВТ, Обединеното кралство и Комисията в хода на съдебното заседание, последните двама участници, останали в процедурата за възлагане на обществена поръчка, са не ВТ и жалбоподателят, а ВТ и консорциумът Babcock, макар жалбоподателят безспорно да е част от последния. На второ място, видно от преписката и от обсъжданията в хода на съдебното заседание по този въпрос, жалбоподателят не е бил единственото дружество с дейност в областта на далекосъобщителните услуги, което все още е участвало в процедурата заедно с ВТ, тъй като сред другите участващи в консорциума Babcock дружества са били по-специално Surf Telecoms и Motorola Inc. При все това, дори да се приеме за вярно твърдението на жалбоподателя, че на тези две дружества е нямало да бъде възложено изграждането на физическата инфраструктура и те нямало да бъдат най-пряко засегнатите от основната част от обществената поръчка, те все пак са засегнати от обжалваното решение. Всъщност е видно, както впрочем признава и жалбоподателят по-специално в становището си от 8 юли 2011 г., че съгласно офертата на консорциума Babcock Motorola участва в отнасящата се до безжичната мрежа част от офертата, а Surf Telecoms отдава под наем на жалбоподателя оптични влакна. Поради това следва да се приеме, че жалбоподателят не е засегнат по начин, който го отличава лично от останалите дружества.
- 56 Четвърто, следва да се припомни, че само обстоятелството, че обжалваното решение може да окаже определено влияние върху отношенията на конкуренция, които съществуват на съответния пазар, и че жалбоподателят се е намирал в някакво отношение на конкуренция с ВТ, не би могло да доведе до съществено засягане на конкурентното положение на жалбоподателя. Той трябва освен това да докаже, че положението му на пазара е засегнато в значителна степен (вж. точка 41 по-горе).
- 57 Жалбоподателят обаче не може да докаже наличието на такова засягане. Всъщност той само твърди, че обществената поръчка е важен за него проект, при положение че трябва да посочи защо обжалваното решение може да увреди интересите му, като засегне съществено положението му на съответния пазар.
- 58 От изложените по-горе съображения следва, че жалбоподателят не е доказал, че конкурентното му положение е съществено засегнато от обжалваното решение.
- 59 При това положение следва да се констатира, от една страна, че доколкото жалбоподателят е заинтересована страна по смисъла на член 108, параграф 2 ДФЕС и член 1, буква з) от Регламент № 659/1999, той е процесуално легитимиран да оспорва обжалваното решение, за да защити процесуалните си права, и от друга — че той не е процесуално легитимиран да оспорва правилността на обжалваното решение.
- 60 При все това фактът, че жалбоподателят не е успял да докаже, че положението му на пазара би било съществено засегнато от разглежданата помощ, не представлява пречка за това — за да докаже, че Комисията е трябвало да се усъмни в съвместимостта на разглежданата помощ с вътрешния пазар, което би могло да обоснове откриването на официалната процедура по разследване, предвидена в член 108, параграф 2 ДФЕС — той да представи доводи, що се

отнася до правилността на направения от Комисията извод, стига обаче поне едно от основанията по жалбата му да е свързано с неизпълнение на задължението на Комисията да започне официална процедура по разследване.

- 61 Най-напред следва да се припомни, че съгласно съдебната практика, когато жалбоподател се позовава на нарушение на процесуалните му права с мотива, че Комисията не е започнала официалната процедура по разследване, той може да сочи всякакви основания, с които може да се докаже, че преценката при фазата на предварителното разглеждане на мярката, за която е отправено уведомление, на информацията и обстоятелствата, с които е запозната Комисията, е трябвало да породи съмнения относно квалификацията на мярката, за която е направено уведомление, като държавна помощ и нейната съвместимост с Договора. Използването на такива доводи не може обаче да има за последица преобразуването на предмета на жалбата, нито промяна в условията за допустимостта ѝ. Обратно, трябва да се докаже именно наличието на съмнения относно тази квалификация или съвместимост, за да се установи, че Комисията е била длъжна да започне официалната процедура по разследване (вж. Решение на Общия съд от 10 юли 2012 г. по дело *Smurfit Kappa Group/Комисия*, T-304/08, точка 52 и цитираната съдебна практика, Решение на Общия съд от 16 септември 2013 г. по дело *Colt Télécommunications France/Комисия*, T-79/10, точка 84).
- 62 За тази цел трябва да бъдат представени съвкупност от непротиворечиви косвени доказателства, тъй като наличието на съмнения трябва да се търси както в обстоятелствата по приемането на решението да не се повдигат възражения, така и в неговото съдържание, като се съпоставят изводите, на които се основава Комисията в посоченото решение, и данните, с които тя е разполагала при произнасянето по квалификацията и съвместимостта на разглежданата помощ с вътрешния пазар (вж. Решение по дело *ZF/Комисия*, точка 42 по-горе, точка 31 и цитираната съдебна практика). Жалбоподателят носи тежестта да докаже наличието на такива съмнения (Решение на Общия съд от 15 март 2001 г. по дело *Prayon-Rupel/Комисия*, T-73/98, Recueil, стр. II-867, точка 49, Решение на Общия съд от 3 март 2010 г. по дело *Bundesverband deutscher Banken/Комисия*, T-36/06, Сборник, стр. II-537, точка 127 и Решение на Общия съд по дело *Colt Télécommunications France/Комисия*, точка 61 по-горе, точка 37).
- 63 На следващо място е важно да се припомни, че видно от съдебната практика, доколкото жалбоподателят изтъква основание, с което цели да защити процесуалните си права, Общият съд не може да бъде упрекван, че е взел предвид доводи, свързани с други основания от жалбата, с които се цели да се докаже, че Комисията е трябвало да има съмнения относно квалификацията на разглежданите мерки като държавна помощ или тяхната съвместимост с вътрешния пазар (вж. в този смисъл Решение на Съда от 24 май 2011 г. по дело *Комисия/Kronoply и Kronotex*, C-83/09 P, Сборник, стр. I-4441, точки 56—58 и Решение на Съда от 22 септември 2011 г. по дело *Белгия/Deutsche Post и DHL International*, C-148/09 P, Сборник, стр. I-8573, точки 64—66).
- 64 Допустимостта на изложените в жалбата основания трябва да бъде проверена с оглед на посочената в точки 61—63 по-горе съдебна практика.

По допустимостта на изложените от жалбоподателя основания предвид процесуалната му легитимация

- 65 В самото начало следва да се отбележи, че третото представено от жалбоподателя основание е допустимо предвид качеството му на заинтересована страна, тъй като с това основание той изрично цели да защити процесуалните си права.

- 66 По отношение на първото основание жалбоподателят твърди, че Комисията е допуснала явни грешки в преценката на фактите, като е приела, че е проведена открита, недискриминационна и конкурентна процедура за възлагане на обществена поръчка, а е трябвало да приеме, че не е имало никаква конкуренция при провеждане на тази процедура (първа част), че направеното на ВТ предложение за ползване на съществуващата инфраструктура е направено и на останалите поискали това оференти (втора част) и че общото въздействие върху конкуренцията е положително (трета част).
- 67 Във връзка с второто основание жалбоподателят поддържа, че описаните в жалбата факти разкриват наличието на злоупотреба с господстващо положение поради групирането на инфраструктурата и услугите, отказа да се предостави достъп до основни ресурси, както и свиването на маржовете, доколкото е предоставен какъвто и да е достъп до свързаните с оптични влакна услуги на ВТ. Той обаче твърди по същество, че макар този въпрос открито да е разгледан от Комисията, както е видно от съображение 41 от обжалваното решение, тя не е отделила внимание на въпроса дали ВТ е злоупотребило с господстващото си положение в нарушение на член 102 ДФЕС. Ето защо според него с обжалваното решение се нарушавал член 102 ДФЕС, направеният в съображения 69 и 70 от обжалваното решение извод относно последиците от мярката, за която е направено уведомление, за конкуренцията бил обезсилен, а вследствие на това обжалваното решение било незаконосъобразно и не попадало в приложното поле на член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС.
- 68 В отговор на възражението за недопустимост на първото и второто основание, повдигнато от ВТ в хода на писмената фаза на производството и съдебното заседание, както и от Комисията и Обединеното кралство в хода на съдебното заседание, жалбоподателят посочва в становището си от 8 юли 2011 г., че това твърдение е неоснователно, тъй като не отчита Решение по дело Комисия/Kronoplly и Kronotex, точка 63 по-горе. На въпрос на Общия съд в това отношение, отправен в рамките на процесуално-организационно действие (вж. точка 18 по-горе), страните, с изключение на Република Полша и жалбоподателя, отговарят, че според тях Решение по дело Комисия/Kronoplly и Kronotex, точка 63 по-горе, потвърждава недопустимостта на първото и второто основание.
- 69 В това отношение следва да се подчертае, че макар действително Решение по дело Комисия/Kronoplly и Kronotex, точка 63 по-горе, да позволява отчитането на доводи по въпроса за правилността на решението, когато се преценява дали е доказано наличието на съмнения, което би потвърдило основанието от процесуален характер, свързано с незапочване на официалната процедура по разследване, се налага изводът, че направеното от жалбоподателя заключение относно допустимостта на първото и второто основание не може да бъде прието. Всъщност изложените от жалбоподателя доводи по същество се изразяват в това да се твърди, че когато изтъква основание от процесуален характер, той може да излага всякакви доводи или основания, отнасящи се до правилността на обжалваното решение, без това да води до недопустимост.
- 70 Това обаче не може да бъде изведено от Решение по дело Комисия/Kronoplly и Kronotex, точка 63 по-горе, така както е възпроизведено в последващата практика на Общия съд и Съда. Всъщност от това решение единствено следва, че е възможно да бъдат взети предвид доводи по съществуването на спора само доколкото те позволяват да се допълни основание, свързано с наличието на съмнения, обосноваващи започването на официалната процедура по разследване. При все това доводите трябва да бъдат формулирани така, че да бъдат свързани с подлежащия на доказване факт, а именно наличието на съмнения относно съвместимостта на мярката с вътрешния пазар.

- 71 Поради това при обстоятелствата в случая Общият съд би могъл да вземе предвид първото и второто основание от настоящата жалба само доколкото почиват на доводи, с които се цели да се докаже, че Комисията не е успяла да отстрани съмненията, които е имала през фазата на предварително разглеждане.
- 72 В това отношение се налага изводът обаче, че във връзка с представените от жалбоподателя първо и второ основание не е изложен довод, с който се цели да се докаже, че Комисията е имала съмнения, обосноваващи започването на официалната процедура по разследване. Всъщност, както посочват ВТ, Обединеното кралство и Комисията в отговорите си на писмен въпрос на Общия съд, с тези основания се цели само да се оспори правилността на извода на Комисията.
- 73 В рамките на първото основание жалбоподателят изтъква само, че някои твърдения в обжалваното решение представляват явни грешки в преценката на фактите. Той не пояснява защо изложените във връзка с това основание доводи сочат, че са налице съмнения, и още по-малко изяснява по какъв начин изтъкнатите от него явни грешки биха засегнали процесуалните му права. Следователно с първото основание ни най-малко не се цели да се докаже, че обстоятелствата са били такива, че Комисията е била длъжна да започне официалната процедура по разследване.
- 74 Що се отнася до второто основание, свързано с нарушение на член 102 ДФЕС, жалбоподателят заключава в жалбата, че „с обжалваното решение се нарушава член 102 ДФЕС [...] направеният в обжалваното решение (съображения 69 и 70) извод относно последиците от мярката за конкуренцията е обезсилен и [...] вследствие на това обжалваното решение е незаконосъобразно и не попада в приложното поле на член 107, параграф 3, буква в) [ДФЕС]“. Както основателно поддържа ВТ в отговор на писмен въпрос на Общия съд, жалбоподателят се позовава не на нарушение на процесуалните му права, а по-скоро на нарушение на първичното право, а това явно е въпрос по съществуването на делото, който надхвърля този за защита на процесуалните права.
- 75 От това следва да се заключи, както са направили Комисията, ВТ и Обединеното кралство, че с първото и второто основание жалбоподателят иска от Общия съд да прецени правилността на обжалваното решение, доколкото с него разглежданата помощ се обявява за съвместима с вътрешния пазар, но с изложените доводи не цели действително да защити процесуалните си права, произтичащи от член 108, параграф 2 ДФЕС. Поради това Общият съд не следва да тълкува тези основания, с които се оспорва единствено правилността на обжалваното решение, като целящи по същество защитата на процесуалните права на жалбоподателя, тъй като това тълкуване би довело до нова квалификация на предмета на жалбата (вж. в този смисъл Решение на Съда от 29 ноември 2007 г. по дело Stadtwerke Schwäbisch Hall и др./Комисия, C-176/06 P, непубликувано в Сборника, точка 25 и Решение на Съда по дело Комисия/Kronoply и Kronotex, точка 63 по-горе, точка 55).
- 76 Освен това следва да се добави, че този извод не би могло да бъде оборен със становището на жалбоподателя от 8 юли 2011 г., в което той се опитва неколkokратно да преформулира първите две основания, за да ги превърне в основания от процесуален характер, като поддържа, че те разкриват съмнения, които е трябвало да доведат до започване на официалната процедура по разследване.
- 77 Всъщност жалбоподателят не би могъл в посоченото становище основателно да преформулира първото и второто основание, поддържайки, че те разкриват наличието на съмнения, при положение че на етапа на жалбата в рамките на тези основания той не излага доводи за наличието на съмнения, които биха възпрепятствали приемането на обжалваното решение без откриване на официалната процедура по разследване.

- 78 Налага се изводът, че такива доводи, изложени за първи път от жалбоподателя в становището от 8 юли 2011 г., са недопустими. Всъщност от член 44, параграф 1, буква в) във връзка с член 48, параграф 2 от Процедурния правилник следва, че исквата молба или жалбата трябва да съдържа предмета на спора и кратко изложение на посочените основания, като в хода на производството не могат да се въвеждат нови правни основания, освен ако те не почиват върху правни или фактически обстоятелства, установени в хода на производството, а в случая това не е така.
- 79 С оглед на изложените по-горе съображения следва да бъде уважено възражението за недопустимост на първото и второто основание и те трябва да бъдат отхвърлени като недопустими.

По съществуването на спора

- 80 Следва да се отбележи, че третото основание, което е допустимо поради качеството на жалбоподателя на заинтересована страна, обхваща две отделни оплаквания. От една страна, жалбоподателят оспорва законосъобразността на решението да не се започва официалната процедура по разследване. От друга страна, той изтъква нарушение на правото на защита, тъй като не му е била предоставена възможност да се произнесе по становището на органите на Обединеното кралство по подадената от него до Комисията жалба.

По първата част от третото основание

- 81 Жалбоподателят поддържа по същество, че Комисията е нарушила процесуалните му права, като не е започнала предвидената в член 108, параграф 2 ДФЕС официална процедура по разследване.
- 82 Както бе припомнено в точка 62 по-горе, следва да се отбележи, че жалбоподателят носи тежестта да докаже наличието на съмнения, като той може да се освободи от тази тежест, представяйки съвкупност от непротиворечиви косвени доказателства, свързани, от една страна, с обстоятелствата по и продължителността на фазата на предварителното разглеждане и от друга — със съдържанието на обжалваното решение.

– По косвените доказателства, свързани с процедурата по предварително разглеждане

- 83 Следва да се отбележи, че макар първата част от третото основание да е свързана с нарушение на процесуалните права на жалбоподателя вследствие на решението да не се започва официалната процедура по разследване, в жалбата той ни най-малко не представя такива косвени доказателства. Жалбоподателят изтъква за първи път в становището си от 8 юли 2011 г. обстоятелства във връзка с процедурата по предварително разглеждане. Той твърди по същество, че продължителността на фазата на предварително разглеждане, както и кореспонденцията между Комисията и Обединеното кралство указват наличието на съмнения, обосноваващи започването на официалната процедура по разследване.
- 84 Следователно не може да се приеме, че с тези доводи относно обстоятелствата по и продължителността на процедурата се допълва основание, което, макар и имплицитно, е изложено в жалбата.
- 85 Ето защо следва да се приеме, че тези нови доводи трябва да бъдат обявени за недопустими в съответствие с член 48, параграф 2 от Процедурния правилник, съгласно който в хода на производството не могат да се въвеждат нови основания, освен ако те не почиват върху правни или фактически обстоятелства, установени в хода на производството, а в случая това не е така.

– По косвените доказателства, свързани със съдържанието на обжалваното решение

86 В жалбата жалбоподателят твърди следното:

„Краткото представяне на фактите [в жалбата] и първите две основания показват, че помощта, поне на пръв поглед, е несъвместима с вътрешния пазар. При тези обстоятелства в обжалваното решение неправилно се приема, че не трябва да се извършва пълно разследване в съответствие с член 108, параграф 2 [ДФЕС] и/или трябва да бъде прекратено разследването на основание член 108, параграф 3 [ДФЕС]“.

87 Ето защо следва да се отбележи, че в подкрепа на твърдението си, че Комисията е трябвало да започне официалната процедура по разследване, жалбоподателят само препраща към описаните в жалбата факти и изложението относно първото и второто основание, без да уточнява защо тези факти и изложението разкриват наличието на съмнения, обосноваващи започването на официалната процедура по разследване.

88 Безспорно, както вече бе припомнено в точка 61 по-горе, когато жалбоподател се позовава на нарушение на процесуалните му права с мотива, че Комисията не е започнала официалната процедура по разследване, той може да сочи всякакви основания, с които може да се докаже, че преценката при фазата на предварителното разглеждане на мярката, за която е отправено уведомление, на информацията и обстоятелствата, с които е запозната Комисията, е трябвало да породят съмнения относно нейната съвместимост с Договора.

89 От така припомнената съдебна практика следва обаче, че жалбоподателят трябва да посочи косвените доказателства, свързани със съдържанието на обжалваното решение, за да докаже наличието на съмнения (вж. в този смисъл Решение по дело Prayon-Rupel/Комисия, точка 62 по-горе, точка 49). Освен това, когато, както е в случая, жалбоподателят само препраща към изложени във връзка с друго основание доводи, той трябва да определи точно с кои от посочените във връзка с друго основание доводи според него може да се докаже наличието на такива съмнения.

90 В случая в подкрепа на първото оплакване от третото основание жалбоподателят само препраща към краткото представяне на фактите в жалбата и изложението относно първите две основания. Това неясно и необосновано препращане обаче не позволява на Общия съд да определи конкретните доказателства, представени във връзка с първото и второто основание, които според жалбоподателя позволяват да се установи, че са налице съмнения и че третото основание трябва да бъде прието по същество.

91 Следователно първата част от третото основание трябва да бъде отхвърлена.

По втората част от третото основание

92 В подкрепа на втората част от основанията жалбоподателят твърди, че с обжалваното решение се прекратява разследването на Комисията, тъй като органите на Обединеното кралство представили достатъчно уверения, че жалбата до Комисията е неоснователна. Жалбоподателят смята, че при такива обстоятелства в качеството му на подало жалбата до Комисията лице е трябвало поне да разполага с възможност да се запознае с отговорите на посочените органи.

93 Следва да се отбележи, че с този довод жалбоподателят поддържа по същество, че — независимо от защитата на произтичащите за него от член 108, параграф 2 ДФЕС процесуални права — е трябвало да му бъде предоставена възможност да изрази становище по представените от органите на Обединеното кралство данни. Този довод трябва да бъде отхвърлен.

- 94 Най-напред следва да се подчертае, че задължението да бъдат приканени заинтересованите лица да представят становище, се поражда с приемането на решение за започване на официалната процедура по разследване, с която се цели Комисията да бъде напълно запозната с всички данни по случая.
- 95 На следващо място, както правилно твърди Комисията, трябва да се припомни, че процедурата за контрол върху държавните помощи предвид нейната обща структура е процедура, която започва спрямо държавата членка, отговаряща за предоставянето на помощта, с оглед на нейните задължения съгласно правото на Съюза. В тази процедура заинтересованите лица, различни от засегнатата държава членка, имат главно ролята на източници на информация за Комисията и поради това не могат да претендират за участие в обсъждане с Комисията при условията на състезателност, каквато възможност е предвидена за въпросната държава членка. Заинтересованите лица, различни от засегнатата държава членка, разполагат единствено с правото да участват в административното производство по подходящ начин, като се отчитат конкретните обстоятелства по случая (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 26 юни 2008 г. по дело SIC/Комисия, T-442/03, Сборник, стр. II-1161, точка 222 и Решение на Общия съд от 1 юли 2010 г. по дело ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni/Комисия, T-62/08, Сборник, стр. II-3229, точки 161 и 162).
- 96 На последно място е важно също да се отбележи, че общите принципи на правото на Съюза, като правото на изслушване или принципа на добра администрация, не могат да позволят на съдилищата на Съюза да разширят обхвата на процесуалните права, предоставени от Договора и от вторичното право на заинтересованите лица в рамките на процедури за контрол върху държавните помощи. Фактът, че жалбоподателят е процесуално легитимиран да оспорва обжалваното решение, също не позволява това (вж. в този смисъл Решение по дело ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni/Комисия, точка 95 по-горе, точка 167).
- 97 От това следва, че втората част от третото основание трябва да бъде отхвърлена.
- 98 Тъй като с изложените във връзка с третото основание доводи не може да се докаже наличието на съмнения, които биха породили задължение за Комисията да започне официална процедура по разследване, третото основание трябва да бъде отхвърлено, а оттам и жалбата в нейната цялост.

По съдебните разноски

- 99 Съгласно член 87, параграф 2 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Тъй като жалбоподателят е загубил делото, той следва да бъде осъден да понесе, наред с направените от него съдебни разноски, и тези на Комисията и ВТ в съответствие с исканията на последните. Освен това съгласно член 87, параграф 4, първа алинея от Процедурния правилник държавите членки, които са встъпили в делото, понасят направените от тях съдебни разноски. Следователно Република Полша и Обединеното кралство понасят направените от тях съдебни разноски.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (девети състав)

реши:

- 1) **Отхвърля жалбата.**
- 2) **Осъжда Vtesse Networks Ltd да понесе, наред с направените от него съдебни разноски, и тези на Европейската комисия и British Telecommunications plc.**
- 3) **Република Полша и Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия понасят направените от тях съдебни разноски.**

Berardis

Czúcz

Popescu

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 5 ноември 2014 година.

Подписи

Съдържание

Фактическа обстановка	2
Административно производство	2
Обжалваното решение	3
Производство и искания на страните	4
От правна страна	5
По допустимостта	5
По съответствието на жалбата с член 44, параграф 1, буква в) от Процедурния правилник	5
По процесуалната легитимация на жалбоподателя да оспорва обжалваното решение	6
По допустимостта на изложените от жалбоподателя основания предвид процесуалната му легитимация	11
По съществуващото на спора	14
По първата част от третото основание	14
– По косвените доказателства, свързани с процедурата по предварително разглеждане	14
– По косвените доказателства, свързани със съдържанието на обжалваното решение	15
По втората част от третото основание	15
По съдебните разноски	16